

Motion till riksdagen

1987/88:So439

av Barbro Sandberg och Charlotte Branting (fp)
om kontaktperson för psykiskt sjuka

Mellan landstingets och primärkommunens ansvarsområden finns ett gränsland, inom vilket man hitintills framför allt uppmärksammat vården av äldre samt av barn och ungdomar.

Det finns emellertid ytterligare kategorier inom detta gränsland, som kräver särskild uppmärksamhet. En av dessa är psykiskt sjuka, som saknar sjukdomsinsikt och som ej med stöd av nu gällande lagstiftning kan beredas adekvat hjälp och vård innan de hunnit rasera sin arbetssituation, sin ekonomi och sin sociala situation och ytterst kanske sitt eget liv.

Enligt socialtjänstlagen kan personer erbjudas en kontaktperson. För den som saknar sjukdomsinsikt accepteras ett sådant erbjudande sällan.

I lagen om "Vård av unga" (LVU) finns intaget en bestämmelse som ger socialnämnden möjlighet att, under vissa omständigheter mot den enskildes vilja, utse en kontaktperson med vilken den unge skall hålla regelbunden kontakt. Denna möjlighet borde också finnas då det gäller psykiskt sjuka vuxna personer. Det skulle i hög grad underlätta för anhöriga att ha en utomstående person, som kan hålla kontakten med den sjuke och även föranstalta om vård när sådan behövs.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om kontaktperson för psykiskt sjuk person.

Stockholm den 22 januari 1988

Barbro Sandberg (fp)

Charlotte Branting (fp)